

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/158/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311207185
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5311207185.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. F. XXXX/X, proti žalovaným: 1a/ A. G. H., bytom I., J. XX, 1b/ K. L. H., bytom M., J. XXXX/X, 1c/ A. H., bytom I., J. XXX, žalovaní v rade 1a/ až 1c/ právne zastúpení: JUDr. Eva Fulierová, advokátka, so sídlom v Čadci, Fraňa Kráľa 1504, IČO: 54 803 985, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 500,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaných v rade 1a/, 1b/ a 1c/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 22. júna 2023 č.k. CA-13C/46/2011-580-101, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. až VI. potvrdzuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva nedotknutý.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v konaní v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k.ú. I., a to k pozemkom – parcelám EKN č. 547, EKN č. 564, EKN č. 648, EKN č. 649, EKN č. 650, EKN č. XXX/X, EKN č. 793/2 a EKN č. 647 na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil (výrok I.). Žalovaných v rade 1a/, 1b/ a 1c/ zaviazal k povinnosti (každého z nich) vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 19,83 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 19,83 eur od 17.03.2012 do zaplatenia (výroky II., III. a IV.). Vo zvyšnej časti (do sumy 500,- eur) žalobu na uloženie povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie spolu s prevyšujúcim úrokom z omeškania ako nedôvodnú zamietol (výrok V.). V zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa pomeru úspechu strán v spore, priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,20% (výrok VI.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca pôvodnou žalobou z 27.11.2011 si vo vzťahu k pôvodnej žalovanej N. H. (ktorá v priebehu konania zomrela a žalovaní v rade 1a/, 1b/ a 1c/ sú jej právni nástupcovia – poznámka odvolacieho súdu) uplatnil nárok na zaplatenie sumy 500,- eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia za ťažbu drevnej hmoty v období od 01.07.2008 do 31.06.2011, pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel žalobcu na pozemkoch: EKN č. 49/1, EKN č. 106, EKN č. 239, EKN č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345/1, EKN č. 364/1, EKN č. 364/2, EKN č. 473/1, EKN č. 547, EKN č. 563, EKN č. 564, EKN č. 648, EKN č. 649, EKN č. 667, EKN č. 650, EKN č. 793/1, EKN č. 727/4, EKN č. 727/1, EKN č. 647, EKN č. 363 a EKN č. 307 v k.ú. I.. V priebehu konania žalobca zobral žalobu späť v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k pozemkom: EKN č. 49/1, EKN č. 106, EKN č. 239, EKN č. 364/1, EKN č. 364/2, EKN č. 473/1, EKN č. 473/2, EKN č. 727/1, EKN č.

727/4, EKN č. 363, EKN č. 307, katastrálne územie I. a následne podaním z 20.02.2023 aj vo vzťahu k pozemkom: EKN č. 547, EKN č. 564, EKN č. 648, EKN č. 649, EKN č. 650, EKN č. 793/1, EKN č. 793/2, EKN č. 647 s tým, že súd prvej inštancie vo vzťahu k uvedeným parcelám pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil. Predmetom sporu tak zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 500,- eur za ťažbu drevnej hmoty za obdobie od 01.07.2008 do 31.06.2011, pripadajúcu na spoluvlastnícky podiel žalobcu na pozemkoch: EKN č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345/1, EKN č. 563 a EKN č. 667 v k.ú. I.. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že pôvodne žalovaná N. H. (ďalej len „pôvodne žalovaná“) bola podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností a zároveň aj členkou Združenia súkromných vlastníkov lesnej a poľnohospodárskej pôdy Zákopčie Hrošovia, ktorý bol obhospodarovateľom lesných pozemkov JPRL 100a, 999a, b, e, f, g, 1043a, b, c, d. Na základe intencií uznesenia krajského súdu z 30.05.2019 č.k. 7Co/67/2019-402 žalobca dôvodil, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatňuje ako podielový spoluvlastník lesných pozemkov, na ktorých združenie ťažbu v rozhodnom období vykonalo a zároveň členkou združenia v uvedenom období bola N. H.. Medzi stranami nebolo sporné, že Združenie súkromných vlastníkov lesnej a poľnohospodárskej pôdy Zákopčie Hrošovia (ďalej len „združenie“) vykonalo v období rokov 2008 až 2011 ťažbu lesných porastov, ktorých súčasťou sú aj EKN parcely č. 320/1, č. 336, č. 345/1, č. 563 a č. 667, pričom za ťažbu neboli od účastníkov združenia vyplatené žalobcovi žiadne finančné prostriedky.

3. Námietku žalovaných, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že tento nie je podielovým spoluvlastníkom parcel: EKN č. 320/1, O. D. XXX, O. D. XXX/X, O. D. XXX a EKN č. 667 v k.ú. I. z dôvodu, že jeho právny predchodca P. L. nikdy nebol vedený ako spoluvlastník v príslušných pozemno-knižných vložkách, a preto nemal byť ani zapísaný ako spoluvlastník na príslušné listy vlastníctva v katastri nehnuteľností, nepovažoval za dôvodnú. Do spisu bol pripojený rozsudok Okresného súdu Čadca vo veci sp.zn. 11C/21/2008 v konaní o určenie neplatnosti právnych úkonov – zmlúv, na základe ktorých (okrem iných) mal žalobca nadobudnúť spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k.ú. I., vo vzťahu ktorým si v tomto konaní uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Čadca rozhodol rozsudkom z 18.05.2021 vo vzťahu ku konaniu o určenie, že časť kúpnej zmluvy z 22.01.2008 uzavretej medzi predávajúcim A. L. (pôvodne žalovaným v rade 2/) a kupujúcim JUDr. B. C. (žalobcom), ktorej vklad bol správou katastra povolený pod č. V 267/2008 ohľadom prevodu spoluvlastníckych podielov na žalobcu, okrem iných aj spoluvlastnícky podiel vo výške 10/2048 k parcele EKN č. 320/1, spoluvlastnícky podiel vo výške 10/2048 k parcele EKN č. 336, spoluvlastnícky podiel k parcele EKN č. 563 a spoluvlastnícky podiel 10/1536 k parcele EKN č. 667, keď v uvedenej časti žaloby rozhodol tak, že v dôsledku späťvzatia v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil. Tvrdenia žalovaných o nemožnosti žalobcu nadobudnúť spoluvlastnícke podiely k žalovaným parcelám (ale aj ďalším), ktoré sú predmetom sporu, nevyplývajú ani zo znaleckého posudku č. 3/2011 vypracovaným znalcom z odboru geodézie a kartografie Ing. Pavlom Krišpínskym, vychádzajúc (len) zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu A. L., príp. jeho právny predchodca – otec P. L. neboli zapísaní v pozemno-knižných vložkách, ani poukazujúc na význam zápisu vlastníckeho práva na základe zákona č. 141/1950 Zb. v nadväznosti na zápisy v pozemkovej knihe do 31.03.1964. Vychádzajúc z uvedeného preto dospel k záveru, že žalobca bol v rozhodnom období, za ktoré si uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, zapísaný ako podielový spoluvlastník parcel: EKN č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345/1, EKN č. 563 a EKN č. 667, na základe kúpnej zmluvy č. V 267/08 z 13.02.2008, čím bola preukázaná jeho aktívna legitímácia v konaní.

4. Z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že v rokoch 2008 až 2011 bola v lesných porastoch, ktoré sú predmetom tohto konania a v ktorých je žalobca podielovým spoluvlastníkom, vykonaná ťažba drevnej hmoty, ktorú realizovalo združenie, čo potvrdzujú aj Výkazy vykonaných hospodárskych opatrení podľa JPRL predložené žalobcom. Z predloženého výpočtu vyplýva, že príjmy/ výnosy z ťažby boli vyššie ako náklady, ktoré združenie v súvislosti s ťažbou vynaložilo. Za predmetnú ťažbu neboli žalobcovi vyplatené žiadne finančné prostriedky, i keď bol v danom čase vedený podielovým spoluvlastníkom parcel, na ktorých bola ťažba vykonaná. Vychádzajúc preto z podmienok § 829, § 835 ods. 2 v spojení s podmienkami § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ bol oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z účastníkov združenia, ktorí sú povinní spoločne a nerozdielne. Vzhľadom k tomu, že pôvodná žalovaná v priebehu konania zomrela, pokračoval v konaní s jej dedičmi, ktorí sú v spore pasívne vecne legitimovaní v zmysle § 470 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mohli byť zaviazaní len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva a podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu. Z uznesenia Okresného súdu Čadca č.k. 12D/147/2017, Dnot 12/2018 zo dňa 30.05.2018 vyplýva, že v dedičskom konaní po

pôvodnej žalovanej N. H. dedili všetci žalovaní v rade 1a/, 1b/ a 1c/ - každý z nich niekoľko nehnuteľností, čistá hodnota dedičstva bola vyčíslená na sumu 50 140,- eur. Nakoľko z dedičského rozhodnutia nebolo možné zistiť hodnotu nehnuteľností, ktoré nadobudli v dedičskom konaní jednotliví dedičia, vychádzal z toho, že pomer nadobudnutého dedičstva k celému dedičstvu bol u všetkých troch dedičov rovnaký. Žiadna zo strán sporu nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie za účelom zistenia hodnoty nadobudnutia dedičstva u jednotlivých dedičov, prípadné znalecké dokazovanie by bolo aj vo vzťahu k výške uplatneného nároku nevhodné, preto dospel k záveru, že je dôvodné zaviazat každého zo žalovaných vydat žalobcovi bezdôvodné obohatenie v rovnakej výške, t.j. 19,83 eur, pripadajúce na každého z nich v jednej tretine.

5. Žalovaní v priebehu konania predložili na výzvu súdu výpočet výnosu z ťažby lesných porastov na žalovaných parcelách za obdobie rokov 2008 až 2011 pripadajúcich na žalobcu, keď podľa uvedeného výpočtu žalobcovi pripadá výnos vo výške 58,38 eur, ktorý bol vyhotovený odborným lesným hospodárom K. A. Q.. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca nerozporoval správnosť vstupných údajov, z ktorých výpočet vychádzal, napr. ohľadom výmer tých častí parciel, ktoré tvoria les (sú v lesnom poraste), percentuálneho podielu parcely/parciel v lesnom poraste, v objeme vyťaženej drevnej hmoty, preto ich považoval za nesporné a z nich vychádzal. Údaje vo výpočte o objeme vyťaženej drevnej hmoty v jednotlivých rokoch a v jednotlivých porastoch sú napokon zhodné aj s údajmi uvedenými vo Výkazoch vykonaných hospodárskych opatrení podľa JPRL predložených žalobcom. Na základe predložených dokladov zo strany žalovaných a žalobcu pristúpil k výpočtu výšky bezdôvodného obohatenia, ako je podrobne uvedené v bode 29. odôvodnenia rozsudku s tým, že súčtom súm za jednotlivé roky 2008, 2009, 2010, 2011 bolo možné vypočítat celkový objem vyťaženej drevnej hmoty na žalovaných parcelách pripadajúcich na spoluvlastnícke podiely žalobcu, keď v roku 2008 z vyťaženej drevnej hmoty pripadá na podiel žalobcu celkovo 0,72 m³, v roku 2009 0,68 m³, v roku 2010 0,48 m³ a v roku 2011 0,35 m³. Žalobca voči tomuto výpočtu nevzniesol jedinú námietku, tvrdil, že žalovaní nesprávne vynásobili objem vyťaženej hmoty spolu s percentom lesného porastu z celej parcely, nakoľko bolo potrebné vynásobiť objem drevnej hmoty, ktorá bola vyťažená spolu s jeho percentuálnym podielom na parcele, čo v tomto prípade predstavuje 0,49%, ktorú námietku súd vyhodnotil ako neopodstatnenú vzhľadom k tomu, že jeho podiel na lesnom poraste je menší ako je jeho podiel na parcelách. Podiel žalobcu v lesnom poraste 1043a príkladmo predstavuje 0,20% (a nie 0,49%), pri ťažbe v tomto lesnom poraste v roku 2008 v objeme 35 m³ tak pripadá na podiel žalobcu (0,20%) objem vyťaženej drevnej hmoty 0,07 m³ ($0,20 : 100 \times 35$), ktorého výsledok je tak zhodný s výsledkom uvedeným pri výpočte objemu vyťaženej drevnej hmoty pripadajúcej na žalobcu v roku 2008 na parcele EKN č. 336 (odsek 29. bod 2. odôvodnenia rozsudku). Žalovanej vyčíslił výnosy/príjmy za ťažbu drevnej hmoty za roky 2008 až 2011, ktoré žalobca nerozporoval, a preto z nich pri výpočte výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal. Pokiaľ žalovaný vyčíslił náklady na ťažbu za roky 2008 až 2011, žalobca jednotlivé žalované vyčíslené čiastky nenamietal, tento však nesúhlasil s tým, aby boli brané do úvahy náklady na odmenu odborného lesného hospodára K. A. Q. (ďalej aj ako „OLH“) a údržbu, s ktorým tvrdením sa nestotožnil. Bez ohľadu na to, či žalobca je alebo nie je členom združenia, ktoré je obhospodarovateľom lesných pozemkov, v ktorých sa nachádzajú parcely, v ktorých žalobca je podielovým spoluvlastníkom, ako spoluvlastníkovi lesných pozemkov mu vyplývajú povinnosti v zmysle zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, v zmysle ktorého vlastník lesného pozemku je povinný zabezpečiť hospodárenie prostredníctvom hospodára (§ 36 ods. 1 zákona), ktoré vykonáva K. A. Q. a ktoré náklady súvisiace s výkonom tejto činnosti združenie uhradilo a bolo ich potrebné odpočítat z výnosov vykonanej ťažby. Rovnako bolo potrebné odpočítat z výnosov vykonanej ťažby aj výdavky spojené s údržbou lesa a odmenami vyplatenými iným spoluvlastníkom za nimi vykonanú údržbu lesa (§ 20 zákona č. 326/2005 Z.z.), keď aj tieto náklady boli združením reálne vynaložené. Odpočítaním nákladov od výnosov zistil čistý výnos združenia za objem vyťaženej drevnej hmoty v metroch kubických v jednotlivých rokoch, keď v roku 2008 bol čistý výnos 26,47 eur/m³, v roku 2009 21,80 eur/m³, v roku 2010 22,19 eur/m³ a v roku 2011 42,76 eur/m³. Súčinom celkového objemu vyťaženej drevnej hmoty v rokoch 2008 až 2011 na žalovaných parcelách pripadajúceho na spoluvlastnícke podiely žalobcu v týchto parcelách a čistého výnosu za m³ vyťaženej drevnej hmoty v jednotlivých rokoch, bolo možné vypočítat výšku bezdôvodného obohatenia účastníkov združenia na úkor žalobcu v jednotlivých rokoch, keď výška bezdôvodného obohatenia za rok 2008 predstavovala sumu 19,06 eur, za rok 2009 sumu 14,82 eur, za rok 2010 sumu 10,65 eur a za rok 2011 14,97 eur, t.j. celkovo 59,59 eur. Z uvedených dôvodov preto v uvedenej výške žalobe vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. V súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 9% ročne prvý deň po tom, ako pôvodne žalovanej N. H. bola doručená žaloba (dňa 16.03.2012), keďže žalobca nepreukázal, že by pôvodnú žalovanú vyzval pred

začatím konania na vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od 26.11.2011 do 16.03.2012, ako nedôvodný zamietol.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch a V. a VI. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorým treba rozumieť nesprávny procesný postup spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ako aj v práve na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti), pričom celé rozhodnutie je neobjektívne, porušujúce zásadu rovnosti zbraní. Namieta predovšetkým odôvodnenie skutkových zistení súdu prvej inštancie na strane 8 bod 27. napadnutého rozsudku, keď na pojednávaní konanom dňa 23.05.2023 rozporoval vyúčtovanie žalovaných, s ktorým vyjadril kategoricky nesúhlas. Súd prvej inštancie nekriticky uviedol, že ako žalobca mal dôkazné bremeno preukázať bezdôvodné obohatenie, keď inak jeho nárok v časti vo výrokoch II. až IV. priznal. Dôležité je to, že každá zo sporových strán musí preukázať v konaní to, čo je v jej prospech a v tom spočíva jej dôkazné bremeno. Súd nekriticky poňal dané výpočty žalobcu – nechvalne známeho odborného lesného hospodára K. Q., keď v priebehu celého konania namietal, že súd do výdavkov zahrnul odmenu OLH, údržbu, a aj dokonca odmeny niekoľkokrát, ktoré sú na strane 3 a 4 výpočtu. Ako nečlen združenia nemal povinnosť podieľať sa na odmenách obhospodarovateľa, ani predstavenstva združenia, ako aj na ďalších zákonom nepredpísaných nákladoch ako nečlen združenia. Súd takýmto spôsobom pristúpil k nemu ako členovi združenia, ktorého nie je, ani nikdy nebol. V zmysle § 47 ods. 11 zákona o lesoch obhospodarovateľ lesa hradí náklady spojené s výkonom činností, povinností a oprávnení hospodára. V konaní rozporoval jeho percentuálny podiel na poraste, nie je povinný vyplácať z ťažby na jeho pozemkoch aj iným spoluvlastníkom na iných pozemkoch, ktorí sú v rovnakom JPRL. Súd prvej inštancie si vôbec nevšimol, že OLH účtoval za ťažbu po jednotlivých parcelách KNE a nie na JPRL, a preto nesprávne JPRL účtoval podiel parcele KNE č. 320/1 ako 53,6% podielu z JPRL 1043C. Súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o nároku na náhradu trov konania, keď mal prihliadnúť na dôvody hodné osobitného zreteľa – keď súd po vyše 11-ročnom súdnom spore uznal (aj keď len sčasti), že konaním žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu a že ho z vykonanej ťažby žalovaní nevyplatili. Súd pri rozhodovaní o trovách konania rozhodol v rozpore s dobrými mravmi, keď má zaplatiť trovy konania žalovaným, rozhodol tak v rozpore v odvolaní citovanými zákonnými ustanoveniami. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a zaviazat žalovaných v rade 1a/, 1b/ a 1c/ každého k povinnosti vydať mu bezdôvodné obohatenie v sume 146,84 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 17.03.2012 do zaplatenia a priznať mu nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV. a VI. podali v zákonom stanovenej lehote žalovaní v rade 1a/, 1b/ a 1c/. Uviedli, že v priebehu konania opakovane namietali, že žalobca sa stal podielovým spoluvlastníkom žalovaných parciel na základe absolútne neplatného právneho úkonu – keďže jeho právny predchodca P. L. nikdy nebol uvedený ako spoluvlastník v príslušných pozemkovo-knižných vložkách, a teda v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transfere potest quam habet, t.j. nikto na iného nemôže previesť viac práva, než má, nemohol žalobca predmetné spoluvlastnícke podiely platne nadobudnúť. Táto skutočnosť vyplýva z predloženého dôkazného prostriedku – znaleckého posudku č. 3/2014 vypracovaného súdnym znalcom Ing. Krišpínskym, pre účely konania vedeného na Okresnom súde Čadca sp.zn. 11C/21/2008. Zo znaleckého posudku vyplýva, že v žiadnej z PKN vložiek odpísaných z východných PKN vložiek č. 21 až 45 nevystupoval v minulosti ako vlastník, resp. spoluvlastník sporných parciel A. L., resp. jeho právny predchodca – otec P. L.. S vyhodnotením týchto skutkových okolností súdom prvej inštancie sa nestotožnil. V tejto súvislosti poukazujú na ust. § 112 a § 113 zákona č. 141/1950 Zb. Preto považujú kúpnu zmluvu, zapísanú do katastra nehnuteľností pod č. V 267/08 z 13.02.2008, za absolútne neplatný právny úkon. Tým je vážne spochybnená aktívna vecná legitímácia žalobcu. Žiadali rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že sa nestotožňujú s tvrdením, že súd prvej inštancie sa dopustil porušenia práva na spravodlivý proces a taktiež, že by došlo k porušeniu princípu právnej istoty a na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré nesmie byť svojvoľné. Žalobca, ktorý inicioval celé súdne konanie, mal možnosť sa vyjadriť ku všetkým skutkovým a právnym tvrdeniam, navrhovaným dôkazom, bol to práve žalobca, ktorý zaťažoval súd rôznymi písomnými podaniami a vyhýbal sa účasti na pojednávaniach, z ktorého dôvodu sa pojednávania museli odročovať. Súd prvej inštancie rozhodol na

základe predkladaných dôkazov, trvajú na výpočtoch a podkladoch zabezpečených odborným lesným hospodárom K. A. Q., ktorý je, okrem iného, registrovaný v Zozname súdnych znalcov pod č. 910176 ako súdny znalec z odboru lesníctvo a odvetvia odhady hodnoty lesov, preto jeho dehonestovanie žalobcom je neadekvátne a neakceptovateľné. Pokiaľ žalobca sa opakovane odmieta podieľať na úhrade nákladov súvisiacich s obhospodarovaním predmetných pozemkov, poukazujú na skutočnosť, že každý vlastník alebo spoluvlastník lesného pozemku musí mať zabezpečené služby odborného lesného hospodára, čo mu ukladá priamo zákon, a nie členstvo v akomkoľvek združení. K tvrdeniam žalobcu o dôvodoch hodných osobitného zreteľa pre rozhodovanie o trovách konania uvádzajú, že o existencii takýchto dôvodov nemajú vedomosť.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uvádza, že žalovaní nedôvodne namietajú jeho aktívnu vecnú legitimitáciu v konaní, s týmito tvrdeniami nesúhlasí a popiera ich. Nestotožňuje sa s výpočtom náhrad – výšky bezdôvodného obohatenia, ako uvádza súd prvej inštancie na strane 8 bod 27. napadnutého rozsudku, s výpočtom žalovaných vyjadril nesúhlas na pojednávaní dňa 23.05.2023. Nestotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že ako žalobca mal dôkazné bremeno preukázať bezdôvodné obohatenie vzhľadom na priznanie časti nároku vo výrokoch II. a IV. Naďalej zastáva stanovisko, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, aby žalovaným 1a/, 1b/ a 1c/ nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodov, ktoré už uviedol v odvolaní.

10. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas (§ 362 ods. 1 CSP) strany sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním nenapadnutý, zostáva nedotknutý.

11. Záver súdu prvej inštancie, ktorý zaviazal žalovaných v rade 1a/, 1b/, 1c/ (každého z nich) k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 19,83 eur s 9%-ným úrokom z omeškania ročne od 17.03.2012 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s podmienkami § 470 Občianskeho zákonníka, a tiež, pokiaľ žalobu vo zvyšnej časti na vydanie bezdôvodného obohatenia ako nedôvodnú zamietol, je správny. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania, s vysloveným právnym záverom a v podrobnostiach poukazuje na rozsiahle a výstižné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie, že postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (denegatio iustitiae) spočívajúci v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní a na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu v prejednávanej veci.

13. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej len „Dohovoru“) zodpovedá požiadavka, aby súdmi konštatované skutkové zistenia a prijaté závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (článok 47 ods. 3 Ústavy SR a článok 6 Základných princípov CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní, ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprímerané (IV.ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c Švajčiarsko z 29. apríla 1993, II.ÚS 410/06).

14. Treba mať na zreteli, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, v prípadnom odvolacom konaní (II.ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II.ÚS 76/07).

15. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v bode 26. odôvodnenia rozsudku, že žalobca sa na základe žaloby z 26.07.2011. (pôvodnej žaloby) domáhal vydania bezdôvodného obohatenia proti pôvodnej žalovanej N. H. – uloženia povinnosti zaplatiť mu titulom bezdôvodného obohatenia sumu 500,- eur za ťažbu drevnej hmoty za obdobie od 01.07.2008 do 31.06.2011, a to vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu žalobcu na parcelách v k.ú. I., ktoré sú vymenované v bode 1. odôvodnenia rozsudku, pričom pokiaľ v priebehu konania došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby – nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k tým parcelám, ktoré sú vymenované v bode 4. a 5. odôvodnenia rozsudku a vo vzťahu ku ktorým bolo konanie zastavené, predmetnom konania zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia pripadajúci na spoluvlastnícky podiel na piatich pozemkoch: EKN č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345, EKN č. 563 a EKN č. 667 v k.ú. I. (konštatované v bode 6. odôvodnenia rozsudku), pričom žalobca zotrval na nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške bez 500,- eur aj po vykonaní týchto procesných úkonov, keď v pôvodnej žalobe, ako aj po čiastočnom späťvzatiu žaloby neodôvodňoval, ako k výške výpočtu bezdôvodného obohatenia dospel. Súd prvej inštancie preto správne vychádzal len z tých výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré boli stranami sporu v konaní predkladané, teda v danom prípade vychádzal z podkladov o vykonanej ťažbe drevnej hmoty na žalobcom uvádzaných pozemkoch: EKN parcely č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345/1, EKN č. 563 a EKN č. 667 v k.ú. I., keď iné/ďalšie podklady súd prvej inštancie pre rozhodovanie nemal.

16. Vychádzajúc z teórie dôkazného bremena tvrdiť a predkladať dôkazy, bola/je povinnosť najmä na tej strane sporu, ktorá nárok odvodzovala od hmotného práva, v konaní preukazovať jeho dôvodnosť. Odvolací súd v kontexte uvedeného preto nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalobcu, že sa len „bránil“ voči tvrdeniam žalovanej strany, ktorá predkladala súdu podklady k výpočtu bezdôvodného obohatenia bez ohľadu na to, akým spôsobom žalovaná strana dôvodnosť a hodnovernosť predkladaných dôkazov – vykonania ťažby z hľadiska tvrdených výnosov, ako aj nákladov, v priebehu konania odôvodňovala a prezentovala. Práve stanovisko žalovaných bolo z hľadiska postavenia strán v spore považované za obranu proti tvrdeniam – skutkovým okolnostiam uvádzanými žalobcom na preukázanie opodstatnenosti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré, ako bolo vyššie uvádzané, nebolo konkretizované spôsobom výpočtu výšky bezdôvodného obohatenia a tiež ani (ne)predkladaním dôkazov (napr. znaleckého dokazovania), keď žalobca poukázal na neúčelnosť a nehospodárnosť predkladania dôkazov v naznačenom smere. Vo svetle uvedeného nebolo dôvodné zo strany žalobcu vytykať súdu prvej inštancie nedostatky v procesnom postupe súdu a na riadne odôvodnenie rozhodnutia, pretože súd vychádzal len z tých dôkazov, ktoré boli stranami sporu v konaní predkladané.

17. Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia v bodoch 29. až 33. odôvodnenia rozsudku, s predkladanými dôkazmi sa súd prvej inštancie starostlivo a podrobne vysporiadal a vyhodnocoval ich v súlade s podmienkami uvedenými v § 191 ods. 1 CSP, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožňuje a odvolacie námietky žalobcu, že súd prvej inštancie mal dospieť k inému výpočtu, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. V konečnom dôsledku odvolací súd preto neprihliadal na odvolacie námietky žalobcu ohľadom spôsobu posúdenia niektorých nákladov (odmeny pre OLH a údržby ako nákladov a jeho akceptáciu) súdom prvej inštancie nielen vzhľadom na procesnú ergonómiu postavenia procesných strán v spore, ako aj na skutočnosť, že sa jedná o účelne vynaložené náklady pri ťažbe dreva, či už v súvislosti s posudzovaním, že žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v pomenovaní výnosov a nákladov ťažby tak z hľadiska tretej osoby vo vzťahu k Združeniu súkromných vlastníkov lesnej a poľnohospodárskej pôdy Zákopčie Hrošovia (jednotlivým členom) alebo titulom podielového spoluvlastníctva. Preto odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie, konštatované v bodoch 23. až 45. odôvodnenia rozsudku, je dôvodné považovať za konzistentné a správne, ktoré boli vyhodnotené v súlade s podmienkami uvedenými v § 191 ods. 1 CSP, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch V. a VI. odvolaním žalobcu ako vecne správny potvrdil.

18. Za správne považoval odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania, keď správne (ako konštatoval v bode 38. odôvodnenia rozsudku) rozhodol o nich v zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore, keď vychádzal zo stavu, že čiastočne žalobe žalobcu vyhovel, čo predstavuje pomer úspechu 11,90% a žalovaní boli úspešní v rozsahu 88,10%, čo predstavuje pomer úspechu v prospech žalovaných 76,20%. Odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa

tvrdené žalobcom v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, na základe ktorých by nebolo dôvodné žalovaným náhradu trov konania priznať. Skutočnosť, že súd ukončil spor po 11-ročnom trvaní so záverom, že konaním žalovaných došlo k bezdôvodnému obohateniu v časti, nie je okolnosťou so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, ale okolnosťou pre rozhodovanie súdu na základe podmienok § 255 ods. 2 CSP. Tvrdenie, že priznanie náhrady trov konania žalovaným je v rozpore s dobrými mravmi, pretože v neprospech neho vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania – náklady na ťažbu dreva, nie je možné vyhodnocovať vo vzťahu rozhodovania súdu o trovách konania. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania potvrdil.

19. Za nedôvodné považoval odvolací súd odvolanie žalovaných proti rozsudku súdu prvej inštancie, namietajúc, že žalobca v spore nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže sa mal stať podielovým spoluvlastníkom parcel: EKN č. 320/1, EKN č. 336, EKN č. 345/1, EKN č. 563 a EKN č. 67 na základe absolútne neplatného právneho úkonu – keď jeho právny predchodca P. L. nikdy nebol uvedený ako spoluvlastník v príslušných pozemno-knižných vložkách, a teda v zmysle zásady *nemo plus iuris ad alium transfere potest quam habet*, t.j. nikto na iného nemôže previesť viac práva, než má sám, nemohol žalobca predmetné spoluvlastnícke podiely platne nadobudnúť, ako vyplýva zo znaleckého posudku č. 3/2014 vypracovaného znalcom z odboru geodézie a kartografie Ing. Pavlom Krišpínským.

20. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal s tvrdením žalovaných o tvrdenej neplatnosti právneho úkonu na základe vyššie uvedených skutočností v bodoch 18. až 23. odôvodnenia rozsudku, ktoré považuje odvolací súd za výstižné a vecne správne. Z rozsudku Okresného súdu Čadca z 18.05.2021 č.k. 11C/21/2008-1254 (zažurnalizovaný na č.l. 484 tohto spisu) vyplýva, že predmetom konania na základe podanej žaloby (kde žalobcami boli aj A. G. H., K. L. H. a A. H. ako právni nástupcovia po pôvodnej žalobkyni v rade 6/ N. H., R. S., ktorá zomrela XX.XX.XXXX), bolo určenie, že časť kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim A. L. – pôvodne žalovaným v rade 2/ a kupujúcim A. B. C. – žalovaným v rade 1/ zo dňa 22.01.2008, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Čadca pod č. V 267/08 a ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckych podielov predávajúceho A. L. na kupujúceho A. B. C. k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom, ako vyplýva z bodu 27. odôvodnenia tohto rozsudku, súd prvej inštancie konanie o určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu postupom podľa § 144 a § 145 CSP (na základe späťvzatia žaloby) výrokom I. po pripustení späťvzatia žaloby v uvedenej časti, zastavil. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 26. októbra 2022 č.k. 6Co/4/2022-475 výrokom II. odvolanie žalovaného v rade 3/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 11C/21/2008-1254 zo dňa 18. mája 2021 vo výrokoch I. a III. odmietol. Napriek uvedenému postupu žalovaných vo vyššie uvedenom konaní ako žalobcov o určenie absolútnej neplatnosti právnych úkonov vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva A. B. C. v nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom tohto konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, na základe ktorého správne dospel k záveru, že žalovanými uvádzaná a tvrdená neplatnosť namietaného právneho úkonu – prevodu spoluvlastníckeho podielu žalobcu od predávajúceho A. L. na základe kúpnej zmluvy z 22.01.2008, ktorej vklad bol povolený pod č. V 267/2008, na základe skutkových tvrdení uvádzanými žalovanými, nebola v konaní preukázaná. Tvrdenie, že A. L. nemohol byť spoluvlastníkom žalovaných nehnuteľností, keďže nebol spoluvlastníkom pozemno-knižných parcel, poukazujúc na závery znaleckého posudku č. 3/2011 vypracovaného znalcom z odboru geodézie a kartografie Ing. Pavlom Krišpínským, nemohlo bez ďalšieho dokazovania (na základe dôkazov) byť podkladom pre vyhovieť žalobe. Súd prvej inštancie v bode 22. odôvodnenie rozsudku v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP vyhodnocoval všetky výsledky vykonaného dokazovania k uvádzaným tvrdeniam a predkladaným dôkazom žalovanými v konaní, pričom správne vyhodnotil, že tieto neboli postačujúce pre vyslovenie záveru, že kúpnu zmluvu uzavretú medzi predávajúcim A. L. a kupujúcim B. C., ktorej vklad bol povolený pod č. V 2367/2008, je dôvodné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd na základe týchto vyslovených skutkových a právnych záverov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV. a VI. odvolaním žalovaných ako vecne správny potvrdil.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, že žalobca je v spore aktívne legitimovaný a žalovaní sú v spore pasívne legitimovaní v zmysle hmotného práva, pričom po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania bolo dôvodné žalobcovi priznať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 59,50 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, keď žalobe čiastočne vyhovel a vo

zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a VI. odvolaním žalobcu a žalovaných ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP nepriznal, keďže obidve procesné strany boli v odvolacom konaní so svojím odvolaním neúspešné.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)